

טבעיות החיים

כיוון שראה דוד את המילה (לא מובאת ההלכה

וכן כיוון שזרק את השרץ עלתה לו טבילה

א' תורה זורמת - יסודות

תלמוד ירושלמי סוכה ג, א

"יבש פסול רבי אבין בשם רבי יודה בר פזי: היבש פסול על שם לא המתים יהללו יה".

תלמוד ירושלמי ברכות ג, א

"א"ר בון כתיב [דברים טז ג] למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך ימים שאת עוסק בהן בחיים ולא ימים שאת עוסק בהן במתים".

תלמוד ירושלמי שבת א, ב

משנה: "לא יכנס אדם (לפני תפילת המנחה) לא למרחץ ולא לבורסקי לא לאכול ולא לדין, ואם התחילו אין מפסיקין".

"דלמא. רבי מיישא ורבי שמואל בר רב יצחק הוון יתבין אכלין בחדא מן כנישתא עילייתה אתא ענתיה דצלותא קם ליה רבי שמואל בר רב יצחק מיצלייא אמר ליה רבי מיישא ולא כן אלפן רבי אם התחילו אין מפסיקין ותני חזקיה כל מי שהוא פטור מן הדבר ועושהו נקרא הדיוט".

תלמוד ירושלמי נדרים ט, א

"ר' דימי בשם ר' יצחק: לא דיך מה שאסרה לך התורה אלא שאתה מבקש לאסור עליך דברי אחרי".

תלמוד ירושלמי קידושין ד, יב

"רבי חזקיה ר' כהן בשם רב עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל שראת עינו ולא אכל. ר' לעזר חשש להדא שמועתא ומצמית ליה פריטין ואכיל בהון מכל מילה חדא בשתא".

תלמוד ירושלמי יומא ה, ב

"יהי רצון מלפניך יי אלוהינו ואלוהי אבותינו שלא יצא עלינו חסרון לא ביום הזה ולא בשנה הזאת ואם יצא עלינו חסרון ביום הזה או בשנה הזאת יהא חסרונו בחסרון של מצוות".

תלמוד ירושלמי תרומות ח, ד

"רבי יוחנן אמר איקפח בעלי קנייה סליק לבית וועדא והוה רבי שמעון בן לקיש שאיל ליה ולא מגיב שאיל ליה ולא מגיב אמי ליה מהו הכין א"ל כל האיברין תלויין בלב והלב תלוי בכיס".

תלמוד ירושלמי תענית א, א

"ר' זעירה בשם רב חונה לא שאל בברכת השנים אומרה בשומע תפילה ודכוותה אם לא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים אומרה בשומע תפילה מה אם שאלה שהיא מדוחק אומרה בשומע תפילה אזכרה שהוא מריוח לא כל שכן".

תלמוד ירושלמי פאה א, א

"נאמר [שמות כ יב] כבד את אביך ואת אמך ונאמר [משלי ג ט] כבד את ה' מהונך ממה את מכבדו ממה שיחנך מפריש לקט שכחה פיאה מפריש תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני ומעשר עני וחלה ועושה סוכה ולולב ושופר ותפילין וציצית ומאכיל את העניים ואת הרעבים ומשקה את הצמאים אם יש לך אתה חייב בכולן ואם אין לך אין אתה חייב באחת מהן".

תלמוד ירושלמי (ברכות ב, ג

"ר' יוחנן בסיתוא דהוה חזיק רישיה הוה לביש תרויהון ברם בקייטא דלא הוה חזיק רישיה לא הוה לביש אלא דאדרעיה".

תלמוד ירושלמי נדרים א, א

"ר"ש אומר חוטאים היו שהיו נודרים בנזיר שנא' [במדבר ו יא] וכפר עליו מאשר חטא על הנפש. חט זה על נפשו שמנע עצמו מן היין. ואתייא דשמעון הצדיק כר"ש דתני אמר שמעון הצדיק מימי לא אכלתי אשם נזיר אלא אחד. פעם אחד עלה אלי אדם אחד מדרום וראיתיו אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו מסודרות תילי תילים ואמרתי לו בני מה ראיתך להשיער הנאה הזה. ונס לי רבי רועה הייתי בעירי והלכתי למלאות את השאוב מים וראיתי את הבובייה שלי בתוך המים ופחז יצרי עלי וביקש לאבדיני מן העולם. אמרתי לו רשע אתה מפחז בדבר שאינו שלך עלי להקדישך לשמים... ואמרתי לו בני כמותך ירבו עושי רצון המקום בישראל עליך הכתוב אומר [שם ב] איש או אשה כי יפליא לנדר נזיר להזיר ליי".

תלמוד ירושלמי מועד קטן ג, א

"והיוצא מבית האסורין. הוינן סברין מימר כשהיה חבוש אצל העכו"ם אבל אם היה חבוש אצל ישראל לא. אתא מימר לך ואפילו חבוש אצל ישראל אינו ערב לאדם לגלח בבית האסורין".

תלמוד ירושלמי ברכות פרק ד, א

"כתיב [בראשית יא ב] וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם אמר ריש לקיש למה נקרא שמה שנער ששם ננערו מיתי דור המבול ד"א שנער שהם מנוערים מן המצות בלא תרומה ובלא מעשר ד"א שנער ששריה מתים נערים ד"א שנער שהעמידו שונא וער להקב"ה ואי זה זה נבוכדנצר הרשע".

תלמוד בבלי ברכות ג, ב

"אמר רב אושעיא אמר רבי אחא, הכי קאמר (דוד): מעולם לא עבר עלי חצות לילה בשינה. רבי זירא אמר: עד חצות לילה היה מתנמנם כסוס. מכאן ואילך היה מתגבר כארי".

תלמוד ירושלמי ברכות ד, א

"הלכו ומינו את ראב"ע בישיבה בן שש עשרה שנה ונתמלא כל ראשו שיבות והיה ר"ע יושב ומצטער ואמר לא שהוא בן תורה יותר ממני אלא שהוא בן גדולים יותר ממני אשרי אדם שזכו לו אבותיו אשרי אדם שיש לו יתד במי להיתלות בה".

תלמוד ירושלמי מועד קטן ג, א

רבי שמעון ברבי לא מצאו פתח לנדרו עד שבא אחד מזקני הגליל. ואית דאמרין רבי שמעון בן אלעזר הוה והוה נסיב ליה מן הכא ומקיס ליה הכא נסב ליה מן הכא ומקיס ליה הכא עד דאקימיה גו שימשא מפלי מאנוי. אמרון ליה אילו הויתה ידע דהדין סבא עבד לך הכין נדר הויתה אמר לון לא ושרון ליה".

תלמוד ירושלמי ראש השנה ב, ה

"רבי חייה בר בא הוה קאים מצלי עאל ר' כהנא וקם ליה מצלי מן אחוריי מן דחסל ר' חייה בר בא מן צלותיה יתיב ליה דלא מיעבור קומוי רב כהנא מאריך בצלותיה מן דחסל רב כהנא א"ל הכין אתון נהיגין גביכון מצערין רברביכון".

תלמוד ירושלמי תענית א, ו

"אין בין תשעה באב לתענית ציבור אלא איסור מלאכה במקום שנהגו. היה הולך אצל רבו או אצל בתו ועבר בים או בנהר אינו חושש ניטנפו רגליו מטבילין במים ואינו חושש".

תלמוד ירושלמי עבודה זרה א, ט

תני מעשה ברבן גמליאל שהיה מטייל בהר הבית וראה אשה אחת נכרית ובירך עליה וכי דרכו של רבן גמליאל להביט בנשים אלא דרך עקמומית היתה".

תלמוד ירושלמי שבת טו, ג

"מעשה בחסיד אחד שיצא לטיול בכרמו בשבת וראה שם פירצה אחת וחשב לגדרו במוצאי שבת אמר הואיל וחשבתי לגדרה איני גודרה עולמית. מה פעל לו הקדוש ברוך הוא זימן לו סוכה אחת של נצפה ועלת לתוכה וגדרתא ממנה היה ניזון וממנה היה מתפרנס כל ימיו".

תלמוד ירושלמי שבת א, ג

"תני רשב"ג אומר התינוקות מתקינין להן ראשי פסקיהן לאור הנר. מיי כדון אילין בעיי דיטפי בוצינא. ואילין לא בעיי דיטפי בוצינא".

ב' תורה זורמת בפסיקת ההלכה

תלמוד ירושלמי שבת יג, ו

"ר' יוסי בי ר' בון בשם רב חינא היה צבי רץ כדרכו ונתכוון לנעול בעדו ונעל בעדו ובעד הצבי מותר. ר' יוסי בי ר' בון בשם רב חונה ראה תינוק מבעבע בנהר ונתכוון להעלותו ולהעלות נחיל של דגים עמו מותר. ר' יוסי בי ר' בון בשם רב חונא היה מפקח בגל ונתכוון להעלות ולהעלות צרור של זהובים עמו מותר".

תלמוד ירושלמי שבת ג, ה

"רבי יונה ורבי יוסי רבי יצחק בר גופתא בעא קומי רבי מנא עשה כן בשב' חייב משום מבשל עשה כן בבשר בחלב חייב משום מבשל אמר ליה כיי דמר רבי זעירא ואי זהו חלוט ברור כל שהאור מהלך תחתיו"

תלמוד ירושלמי מועד קטן ג, ב

"ר' אבהו בשם ר' יוחנן מי שאין לו אלא חלוק א' מותר לכבסו במועד. א"ר יוסה בי ר' בון ובלחוד תריי דיהא שלח חד ולבש חד. בעון קומי רבי יוסה בגדי קטנים מה הן אמר לון כמי שאין לו אלא חלוק א'".

תלמוד ירושלמי מועד קטן ב, ד

"אין מפנין מדירה נאה לדירה נאה ולא מדירה כאורה לדירה כאורה. ולא מדירה כאורה לדירה נאה ואין צריך לומר מדירה נאה לדירה כאורה. ובתוך שלו אפילו מדירה נאה לדירה כאורה שמחה לאדם בשעה שהוא דר בתוך שלו"

תלמוד ירושלמי תענית ד, ו

"מתני' משנכנס אב ממעטין בשמחה שבת שחל ט' באב להיות בתוכה **אסורין מלספר ומלכבס** ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת ערב תשעה באב לא יאכל אדם שני תבשילין לא יאכל בשר ולא ישתה יין רשב"ג אומר ישנה רבי יהודה מחייב בכפיית המיטה ולא הודו לו חכמים: **גמ' ... א"ר יונה הדא דאת אמר מרוח ומלבוש ברם מרוח ומתקנה. כן אנן אמרינן הדין קצרה אסור ליה מיעבד עיבידתיה?!"**

תלמוד ירושלמי ברכות ג, ד

"מהו להרהר בבית הכסא? חזקיה אמר מותר ר' יסא אמר אסור א"ר זעירא: כל סבר קשי דהוה לי תמן סבירתיא".

תלמוד ירושלמי ברכות ב, ג

"א"ר אלכסנדרי [קהלת ד יז] שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים שמור עצמך מן הטיפים היוצאות מבין רגליך. הדא דתימר בדקים אבל בגסים אם יכול לסבול יסבול".

תלמוד ירושלמי ביכורים ג, ו

"רבי ינאי בשם רבי חייא בר ווא שאלו לרשב"ג מהו שימכור אדם ספר תורה לישא אשה אמר לון אין. ללמוד תורה אמר לון אין. מפני חייו ולא אגיבון. ר' יונה בשם ר"ח בר ווא שאלו את רשב"ג מהו שימכור אדם ספר תורה לישא אשה אמר לון אין. ללמוד תורה אמר לון אין. מפני חייו לא שאלון ולא אגיבון. על דעתיה דרבי יונה ניחא לא שאלון ולא אגיבון. ע"ד דרבי יוסי אם שאלון ליה ולמה לא אגיבון. כי אתא רבי חנניה רבי פנחס רבי יוחנן בשם רשב"ג מוכר הוא אדם [ס"ת] לישא אשה וללמוד תורה וכ"ש מפני חייו. תני המדיר את בנו לתלמוד תורה מותר למלאות לו חבית של [יין] [מים] ולהדליק לו את הנר".

תלמוד ירושלמי מגילה ג, א

”ר' שמואל בר נחמן בשם ר' יונתן תורה חסירה אין קוראין בה ברבים והא תני בבראשית עד המבול בויקרא עד ויהי ביום השמיני בוידבר עד ויהי בנסוע הארון מותר לקרות בו ברבים”.

תלמוד ירושלמי ברכות ג, א

”אבל כל זמן שמתו מוטל לפניו אוכל אצל חבירו ואם אין לו חבר אוכל בבית אחר ואם אין לו בית אחר עושה מחיצה ואוכל ואם אינו יכול לעשות מחיצה הופך את פניו לכותל ואוכל ולא מיסב ולא אוכל כל צורכו ולא שותה כל צורכו ולא אוכל בשר ולא שותה יין ואין מזמנין עליו ואם בירך אין עונין אחריו אמן ואחרים שבירכו אין עונה אחריהם אמן”.

תלמוד ירושלמי יבמות ד, יא

”חוץ מן האלמנה מפני האיבול. וכמה הוא האיבול שלשים יום. הדא דתימר בנשים אבל באנשים שלשה רגלים בשיש לו בנים. אבל אם אין לו בנים מיד בשיש לו מי שישמשנו אבל אם אין לו מי שישמשנו מיד בשאין לו בניו קטנים אבל אם היו בניו קטנים מיד. כהדא מעשה שמתה אשתו של רבי טרפון עד כשהוא בבית הקברות אמר לאחותה היכנסי וגדלי את בני אחותיך אעפ”כ כנסה ולא הכירה עד שעברו עליה ל’ יום”.